

Dziennik Ustaw

Warszawa, dnia 21 października 2004 r. Nr 229, Poz. 2307

ROZPORZĄDZENIE

z dnia 5 października 2004 r.

w sprawie świadczeń osobistych na rzecz obrony w czasie pokoju

Na podstawie art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb i zakres planowania i nakładania obowiązku świadczeń osobistych, przeznaczania do wykonania tych świadczeń i zwalniania z nich oraz ich wykonywania;
- 2) wzory planów i wykazów świadczeń osobistych prowadzonych przez wojewodę, terenowe organy administracji wojskowej, organy samorządu terytorialnego i jednostki organizacyjne, na rzecz których mogą być wykonywane świadczenia osobiste;
- 3) wzory decyzji administracyjnych, wniosków i wezwań oraz zaświadczeń wydawanych w sprawach świadczeń osobistych;
- 4) tryb wypłacania ryczałtu i należności pieniężnych za wykonanie świadczeń osobistych oraz dokumenty składane w celu ich wypłacenia.

§ 2. Ilekróć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Siłach Zbrojnych - należy przez to rozumieć Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3.1. Do wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) z wnioskiem o nałożenie obowiązku świadczeń osobistych występują:

- 1) wojskowy komendant uzupełnień - w związku z ćwiczeniami wojskowymi;
- 2) właściwy organ obrony cywilnej - w związku z ćwiczeniami w obronie cywilnej oraz ćwiczeniami praktycznymi w zakresie powszechnej samoobrony;

- 3) kierownik jednostki organizacyjnej stanowiącej bazę formowania specjalnie tworzonej jednostki zmilitaryzowanej - w związku z ćwiczeniami w jednostce przewidzianej do militaryzacji;
- 4) kierownik jednostki organizacyjnej wykonującej zadania na potrzeby obrony państwa, jeżeli jednostka ta jest przeznaczona do militaryzacji - w związku z ćwiczeniami w tej jednostce.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może również dotyczyć:

- 1) dostarczenia i obsługi przedmiotów świadczeń rzeczowych;
- 2) dostarczenia, w tym przy użyciu posiadanych środków transportowych, dokumentów powołania do czynnej służby wojskowej oraz wezwań do wykonania świadczeń, w przypadku sprawdzania gotowości mobilizacyjnej Sił Zbrojnych.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) określenie jednostki organizacyjnej, na rzecz której świadczenie ma być wykonywane;
- 2) liczbę osób ze wskazaniem ich kwalifikacji i dane o potrzebie posiadania przez te osoby określonych narzędzi prostych;
- 3) nazwisko i imię, imię ojca, rok urodzenia, adres zamieszkania, kwalifikacje i miejsce zatrudnienia osoby, na którą należy nałożyć obowiązek świadczeń osobistych, gdy wnioskodawca wskazuje taką osobę;
- 4) termin i miejsce stawienia się do wykonania świadczeń;
- 5) rodzaj i zakres prac przewidywanych do wykonania;
- 6) czas trwania świadczenia.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien również zawierać wstępne wyliczenie środków finansowych na realizację planowanych świadczeń osobistych.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może ponadto zawierać propozycje dotyczące nałożenia obowiązku świadczeń osobistych na obywateli w określonych miejscowościach.

6. Łącznie z wnioskiem o nałożenie obowiązku świadczeń osobistych, polegających na dostarczeniu i obsłudze przedmiotów świadczeń rzeczowych, może być składany wniosek o przeznaczenie rzeczy ruchomych na cele świadczeń rzeczowych.

7. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. Wzór decyzji w sprawie nałożenia obowiązku świadczeń osobistych na rzecz obrony określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 5.1. Wniosek o przeznaczenie osób do wykonania świadczeń osobistych powinien zawierać:

- 1) określenie jednostki organizacyjnej, na rzecz której świadczenie ma być wykonywane;
- 2) liczbę osób ze wskazaniem ich kwalifikacji i dane o potrzebie posiadania przez te osoby określonych narzędzi prostych;
- 3) nazwisko i imię, imię ojca, rok urodzenia, adres zamieszkania, kwalifikacje i miejsce zatrudnienia osoby, na którą należy nałożyć obowiązek świadczeń osobistych, gdy organ wnioskujący o nałożenie świadczeń wskazuje taką osobę;
- 4) termin i miejsce stawienia się do wykonania świadczenia, w tym wskazanie, czy świadczenie jest planowane do wykonania w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny;

- 5) rodzaj i zakres prac przewidywanych do wykonania;
- 6) czas trwania świadczenia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może jednocześnie dotyczyć obowiązku dostarczenia i obsługi przedmiotów świadczeń rzeczowych.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, dotyczący przeznaczenia osoby do funkcji kuriera, powinien również zawierać:

- 1) wskazanie, czy doręczanie dokumentów powołania do czynnej służby wojskowej oraz wezwań do wykonania świadczeń powinno być wykonywane przy użyciu posiadanych środków transportowych;
- 2) określenie obszaru działania kuriera;
- 3) określenie liczby osób, ze wskazaniem ich kwalifikacji i danych o potrzebie użycia posiadanych środków transportowych;
- 4) w miarę możliwości imienne wskazanie osoby do funkcji kuriera, w tym jej:
 - a) imię i nazwisko oraz imię ojca,
 - b) rok urodzenia,
 - c) miejsce zameldowania (adres),
 - d) miejsce zatrudnienia (nazwa i siedziba pracodawcy).

4. Przepisy § 3 ust. 4-6 stosuje się odpowiednio.

5. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

6. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 3, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 6. Wzór decyzji w sprawie przeznaczenia do wykonania świadczeń osobistych na rzecz obrony, w tym planowanych do wykonania w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 7.1. Na podstawie wniosków, o których mowa w § 3 ust. 1 i 6, oraz decyzji, o których mowa w § 4, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) opracowuje, nie później niż do końca każdego roku kalendarzowego, roczny plan świadczeń osobistych, które mają być wykonywane w następnym roku kalendarzowym.

2. Wzór planu, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 8.1. Na podstawie wniosków, o których mowa w § 5 ust. 1, i decyzji, o których mowa w § 6, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) opracowuje plan świadczeń osobistych przewidzianych do wykonania w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.

2. Plan, o którym mowa w ust. 1, podlega stałej aktualizacji.

3. Wzór planu, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

§ 9.1. W razie braku możliwości realizacji wniosków, o których mowa w § 3 ust. 1 lub § 5 ust. 1, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) niezwłocznie powiadamia o tym pisemnie organ wnioskujący o nałożenie świadczeń i wojewodę.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, przesyłane do wojewody powinno być uzasadnione. Wraz z powiadomieniem przesyła się akta sprawy.

3. Wojewoda po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje analizy możliwości realizacji świadczeń osobistych na obszarze gminy oraz:

- 1) odsyła akta sprawy i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia wójtowi lub burmistrzowi (prezydentowi miasta), o którym mowa w ust. 1, jeżeli stwierdzi możliwość realizacji świadczeń osobistych, albo
- 2) wskazuje wójta lub burmistrza (prezydenta miasta), który może nałożyć obowiązek świadczeń osobistych lub przeznaczyć do nich, przesyłając mu jednocześnie akta sprawy.

4. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta), o którym mowa w ust. 1, w przypadku zmiany stanu faktycznego, umożliwiającego realizację przez niego wniosków wskazanych w § 3 ust. 1 lub § 5 ust. 1, niezwłocznie powiadamia o tym wojewodę i organ wnioskujący o nałożenie świadczeń.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wójt lub burmistrz (prezydent miasta), o którym mowa w ust. 3 pkt 2, uchyla wydane przez siebie decyzje niezwłocznie po zawiadomieniu przez wojewodę.

6. Po otrzymaniu decyzji, o której mowa w ust. 5, organ wnioskujący o nałożenie świadczeń ponownie składa wniosek, o którym mowa w § 3 ust. 1 lub § 5 ust. 1, do wójta lub burmistrza (prezydenta miasta).

§ 10. Wnioski wojskowego komendanta uzupełnień o nałożenie obowiązku świadczeń osobistych lub o przeznaczenie osób do wykonania tych świadczeń realizuje się w pierwszej kolejności.

§ 11.1. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) na podstawie planów, o których mowa w § 7 ust. 1 i § 8 ust. 1, sporządza zestawienie zawierające liczbę i rodzaje świadczeń osobistych oraz przesyła je właściwemu wojewodzie.

2. Na wniosek wojewody wójt lub burmistrz (prezydent miasta) przesyła temu wojewodzie kopie planów, o których mowa w § 7 ust. 1 i § 8 ust. 1.

3. Wzór zestawienia, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

§ 12.1. Wojewoda, na podstawie zestawień, o których mowa w § 11 ust. 1, prowadzi zbiorczy wykaz świadczeń osobistych przewidzianych do wykonania na obszarze województwa.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, stanowi podstawę do planowania wydatków związanych z nakładaniem obowiązku świadczeń osobistych na rzecz obrony.

3. Wzór wykazu, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 9 do rozporządzenia.

§ 13.1. Jednostki organizacyjne, na rzecz których mają być wykonywane świadczenia osobiste, sporządzają plany wykorzystania tych świadczeń.

2. Wzór planu, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 10 do rozporządzenia.

§ 14. Wzór wezwania, o którym mowa w art. 203 ust. 5 i 6 ustawy, określa załącznik nr 11 do rozporządzenia.

§ 15.1. Wezwanie, o którym mowa w art. 203 ust. 5 i 6 ustawy, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wystawia w czasie pokoju.

2. W razie wzywania osób do wykonania świadczeń osobistych w związku ze sprawdzaniem gotowości mobilizacyjnej Sił Zbrojnych, doręczenie wezwań następuje

przy wykorzystaniu systemu doręczania kart powołania, stosownie do art. 60 ust. 4 ustawy. W miejsce wykorzystanych wezwań wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wystawia nowe wezwania do wykonania świadczeń osobistych dotyczące tych samych osób.

3. Na wniosek wojskowego komendanta uzupełnień wójt lub burmistrz (prezydent miasta) przekazuje wystawione wezwania do wykonania świadczeń osobistych na przechowanie dowódcom jednostek wojskowych, na rzecz których świadczenia te mają być wykonywane.

4. Na wniosek posiadacza przedmiotów świadczeń rzeczowych, na którego został jednocześnie nałożony obowiązek świadczeń osobistych polegający na dostarczeniu lub obsłudze tych przedmiotów, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) przekazuje temu posiadaczowi na przechowanie wystawione wezwania do wykonania tych świadczeń osobistych.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, obowiązek dostarczenia wezwań osobom przeznaczonym do wykonania świadczeń osobistych spoczywa odpowiednio na dowódcy jednostki wojskowej lub posiadaczu.

§ 16.1. W przypadku gdy osoba, na którą nałożono obowiązek świadczeń osobistych, nie może stawić się do wykonania tych świadczeń w terminie określonym w decyzji lub wezwaniu z powodu obłożnej choroby, niezwłocznie zawiadamia o tym wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) osobiście lub za pośrednictwem innej osoby, telefonicznie, wykorzystując inny środek łączności lub drogą pocztową. W takim przypadku za datę zawiadomienia uważa się datę raportu transmisji pojedynczej, datę znaku potwierdzenia innego środka łączności lub datę stempla pocztowego. Po ustaniu choroby osoba ta zgłasza się niezwłocznie do wójta lub burmistrza (prezydenta miasta), przedstawiając stosowne zaświadczenie lekarskie.

2. W przypadku otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) niezwłocznie powiadamia o tym odpowiednio wojskowego komendanta uzupełnień, organ obrony cywilnej, kierownika jednostki organizacyjnej stanowiącej bazę formowania specjalnie tworzonej jednostki zmilitaryzowanej lub kierownika jednostki organizacyjnej wykonującej zadania na potrzeby obrony państwa, na rzecz których świadczenie miało być wykonywane.

§ 17.1. Osobom wykonującym świadczenia osobiste, z chwilą zakończenia ich wykonywania, kierownik jednostki organizacyjnej, na rzecz której świadczenie osobiste było wykonywane:

- 1) zwraca koszty przejazdu, o których mowa w art. 204 ust. 6 ustawy, według cen biletów w środkach komunikacji publicznej, a w przypadkach wykorzystywania własnego środka transportowego - według stawek określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 27, poz. 271);
- 2) zwraca koszty wykorzystywania przez kuriera własnego środka transportowego, według stawek, o których mowa w pkt 1;
- 3) wypłaca ryczałt, o którym mowa w art. 204 ust. 1 ustawy;
- 4) wypłaca należność pieniężną, o której mowa w art. 204 ust. 2 i 3 ustawy, zamiast ryczałtu, o którym mowa w pkt 3.

2. Osoby wykonujące świadczenia osobiste, w celu wypłacenia im należności, o których mowa w ust. 1, z chwilą zakończenia wykonywania świadczeń, składają w jednostce organizacyjnej, na rzecz której wykonywały te świadczenia:

- 1) wniosek o zwrot kosztów przejazdu, o których mowa w art. 204 ust. 6 ustawy, zawierający oświadczenie o sposobie i kosztach przejazdu, a jeżeli przejazd odbywał się środkami komunikacji publicznej - zawierający dołączone bilety potwierdzające ten przejazd;
- 2) wniosek o zwrot kosztów, z tytułu wykorzystywania przez kuriera własnego środka transportowego, o którym mowa w art. 200 ust. 2 ustawy, zawierający oświadczenie o rodzaju wykorzystanego pojazdu oraz liczbie przejechanych kilometrów;
- 3) oświadczenie o czasie dojazdu i powrotu, o którym mowa w art. 201 ust. 3 pkt 1 ustawy, w celu naliczenia ryczałtu, o którym mowa w art. 204 ust. 1 ustawy;
- 4) zaświadczenie od pracodawcy, w celu naliczenia należności pieniężnej, o której mowa w art. 204 ust. 2 i 3 ustawy.

3. Należności, o których mowa w ust. 2, wypłaca się bezpośrednio osobie wykonującej świadczenia osobiste w dniu zakończenia ich wykonywania lub przekazuje na rachunek bankowy wskazany przez tę osobę.

§ 18.1. Po wykonaniu świadczenia osobistego kierownik jednostki organizacyjnej, na rzecz której zostało ono wykonane, na wniosek zainteresowanej osoby, wydaje zaświadczenie stwierdzające rodzaj i czas wykonywania świadczenia.

2. Wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 12 do rozporządzenia.

§ 19.1. Decyzja o przeznaczeniu osoby do funkcji kuriera oraz o przeznaczeniu do wykonania świadczeń osobistych planowanych do wykonania w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny:

- 1) 1) podlega uchyleniu w razie:
 - a) zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 206a ust. 1 ustawy,
 - b) zmiany miejsca pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące, polegającej na zameldowaniu się w miejscowości położonej na obszarze innej gminy,
 - c) wniosku jednostki organizacyjnej, na rzecz której świadczenie osobiste miało być wykonywane, w przypadku ustania potrzeby korzystania ze świadczeń osobistych,
 - d) wniosku wojskowego komendanta uzupełnień, w przypadku decyzji o przeznaczeniu osoby do funkcji kuriera, jeżeli ustała potrzeba korzystania z odpowiedniego świadczenia osobistego;
- 2) wygasa w razie zgonu osoby, którą przeznaczono do wykonania świadczenia osobistego.

2. Osoby, które przeznaczono do funkcji kuriera lub do wykonania świadczeń osobistych planowanych do wykonania w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, zawiadamiają niezwłocznie wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w art. 206a ust. 1 ustawy, przedstawiając dokumenty potwierdzające te okoliczności.

3. O wygaśnięciu decyzji w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) zawiadamia wnioskodawcę.

4. W razie uchylenia oraz wygaśnięcia decyzji, o której mowa w ust. 1, wójt lub burmistrz (prezydent miasta):

- 1) unieważnia wezwania, o których mowa w § 15 ust. 1, wystawione dla osób, wobec których uchylono decyzję lub decyzja wygasła;
- 2) w miejsce osób, o których mowa w pkt 1, z urzędu przeznacza inne osoby do funkcji kuriera albo wykonywania świadczeń osobistych, planowanych do wykonania w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, oraz wystawia dla nich wezwania, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c i d.

5. Do przechowywania i dostarczania wezwań, o których mowa w ust. 4 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy § 15 ust. 3-5.

§ 20. Wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast) prowadzą w czasie pokoju rejestr wykonanych świadczeń na podstawie pisemnych zawiadomień przekazanych przez kierowników jednostek organizacyjnych, na rzecz których te świadczenia zostały wykonane.

§ 21.1. Wydatki administracyjne związane z planowaniem, przeznaczaniem i nakładaniem obowiązku świadczeń osobistych na rzecz obrony planuje wojewoda.

2. Wydatki na świadczenia osobiste, wykonywane przez kurierów doręczających w czasie pokoju dokumenty powołania żołnierzom rezerwy oraz wezwania do wykonania świadczeń osobistych podczas ćwiczeń wojskowych prowadzonych w celu sprawdzenia gotowości mobilizacyjnej Sił Zbrojnych, planuje Minister Obrony Narodowej.

3. Wydatki na świadczenia osobiste, wykonywane przez kurierów doręczających w czasie pokoju wezwania do wykonania świadczeń osobistych na rzecz innych świadczeniobiorców niż wymienieni w ust. 2, planuje świadczeniobiorca, na rzecz którego świadczenia te będą realizowane.

§ 22. Jednostki organizacyjne Sił Zbrojnych oraz inne jednostki organizacyjne planują środki finansowe na realizację świadczeń osobistych przewidzianych do wykonania na ich rzecz, ujętych w rocznym planie świadczeń, o którym mowa w § 7 ust. 1.

§ 23.1. Dokumenty, o których mowa w § 3 ust. 1, § 5 ust. 1, § 7 ust. 1, § 8 ust. 1, § 11 ust. 1, § 12 ust. 1 i § 13 ust. 1, po ich wypełnieniu stanowią tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.²⁾).

2. Dokumenty sporządzone w sprawach świadczeń osobistych mogą być wykonywane również przy wykorzystaniu elektronicznych nośników informacji.

§ 24. Obowiązujące dotychczas druki formularzy, decyzji i wezwań w sprawach świadczeń osobistych na rzecz obrony wykorzystuje się do wyczerpania zapasów, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2005 r.

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
